Annus XXIII - Vol. XXIII   9 Novembris 1931   Num. 12

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii PP. XI: Chirographus, p. 425 - Constitutiones Apostolicae, p. 426 - Litterae Apostolicae, p. 430 - Epistolae, p. 438.

Acta SS. Congregationum: *S. C. Consistorialis:* I. Provisio Ecclesiarum, p. 444. II. Designatio pro appellationibus, p. 445 - *S. C. de Propaganda Fide:* I. Nominationes, p. 445. II. Approbationes, p. 446 - *S. C. Rituum:* I. Benedictio instrumentorum ad montes conscendendos, p. 446. II. Variationes faciendae in Kalendario, Breviario et Missali, p. 447.

Acta Tribunalium: *S. Romana Rota:* Citatio edictalis: *Romana.* Null. matr. (Degli Abbati-Frezza), p. 451.

Acta Officiorum: *Secretaria Status:* Epistola, p. 452.

Diarium Romanae Curiae: Udienza diplomatica - S. C. dei Riti: Antipreparatoria - Segreteria di Stato: Nomine - Necrologio, pp. 454-456.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M·DCCCC·XXXI

Directio:
Palazzo della Cancelleria — Roma
Administratio:
Libreria Vaticana — Città del Vaticano

Pretium annuae subnotationis:
In Italia, Lib. 30 — extra Italiam, *L. it.* 50 —
Pretium unius fasciculi:
In Italia, Lib. 2,50 extra Italiam, *L. it.* 4 —

«*Bis fere in mense* (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur*» (Ex Commentarii Officialis ratione, die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXIII, n. 12 - 9 Novembris 1931)

ACTA PII PP. XI

CHIROGRAPHUS

PAG.

Ci è pervenuta. - Ad Emum P. D. Petrum tituli S. Mariae Transtiberim S. R. E. Presbyt. Card. Segura y Saenz, Archiepiscopum Toletanum. - *1 Octobris 1931* . . 425

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I. *Pastorale munus.* - Romana: Ecclesia tituli S. Pancratii M. de Urbe, in paroeciam erigitur. - *12 Aprilis 1931* . . . 426

II. *Per Apostolicas.* - Csanadiensis: Erectionis novae sedis et ecclesiae cathedralis. - *19 Iunii 1931* 428

LITTERAE APOSTOLICAE

I. *Supremi Apostolatus.* - Separato territorio e vicariatu apostolico Norvegiae, erigitur ecclesiasticus districtus Norvegiae Centralis. - *7 Aprilis 1931* 430

II. *Paterna caritas.* - Distracto territorio e vicariatu Norvegiae districtus ecclesiasticus Norvegiae Septentrionalis conditur. - *8 Aprilis 1931* 431

III. *Litteris Apostolicis.* - Vicariatui apostolico olim Norvegiae nomen fit de Oslo. - *10 Aprilis 1931* 432

IV. *Providentissimus Deus.* - Sanctus Robertus Bellarmino, Romanae Ecclesiae Cardinalis e Societate Iesu, universalis Ecclesiae Doctor renuntiatur. - *17 Septembris 1931* 433

EPISTOLAE

I. *Praeclarum illud.* - Ad egregium virum Matthaeum Hahn, praesidem Consilii Norimbergensis conventui 70e catholicorum e Germania apparando. - *18 Augusti 1931* 438

II. *Monumentum insigne.* - Ad Emum P. D. Sebastianum Cardinalem Leme da Silveira Cintra, Archiepiscopum S. Sebastiani Fluminis Ianuarii, quem Legatum deputat ad monumentum, nationis brasilianae obsequium, Sanctissimo Redemptori dedicandum. - *14 Septembris 1931.* 440

III. *Memoriam suavissimam.* - Ad Emum P. D. Raphaelem tit. S. Hieronymi Illyricorum S. R. E. Presbyterum Cardinalem Scapinelli di Leguigno, Sanctitatis Suae Datarium, appetente natali quinquagesimo sacerdotii eius. - *19 Septembris 1931.* 441

PAG.

IV. *Libenti sane.* - Ad RR. PP. DD. Leopoldum Preçan, Archiepiscopum Olomucensem ceteroeque Cechoslovachiae locorum Ordinarios, officiosis litteris respondet ex communi conventu datis. - *21 Octobris 1931.* 442

ACTA SS. CONGREGATIONUM

S. CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I. Provisio Ecclesiarum 444

II. Designatio tribunalis secundae instantiae. - *22 Octobris 1931* 445

S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I. Nominationes 445

II. Approbationes 446

S. CONGREGATIO RITUUM

I. Benedictio instrumentorum ad montes conscendendos. - *14 Octobris 1931.* 446

II. Variationes faciendae in rubricis Kalendarii, Breviarii ac Missalis Romani. - *1 Novembris 1931* 447

ACTA TRIBUNALIUM

S. ROMANA ROTA

Citatio edictalis: *Romana.* - Nullitatis matrimonii (Degli Abbati-Frezza). - *12 Octobris 1931.* 454

ACTA OFFICIORUM

SECRETARIA STATUS

EPISTOLA

Mi gode l'animo. - Ad R. P. Wlodimirum Ledóchowski, Praepositum generalem Societatis Iesu. - *29 Octobris 1931* . . . 452

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Udienza diplomatica 454

II. Sacra Congregazione dei Riti: *Antipreparatoria.* 454

III. Segreteria di Stato: *Nomine* 454

IV. Necrologio 456

Annus XXIII - Vol. XXIII 9 Novembris 1931 Num. 12

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

CHIROGRAPHUS

AD EMUM P. D. PETRUM TITULI S. MARIAE TRANSTYBERIM S. R. PRESBYTERUM CARD. SEGURA Y SAENZ, ARCHIEPISCOPUM TOLETANUM.

Signor Cardinale,

Ci è pervenuta la lettera dell'Eminenza Vostra Revma in data del 26 Settembre u. s. colla quale Ella poneva nelle Nostre mani la sua libera rinunzia alla sede arcivescovile di Toledo.

I sentimenti di filiale pietà e devozione da Lei espressi Ci hanno veramente commosso e Ci affrettiamo ad assicurarla dell'altissimo Nostro apprezzamento per il nobile gesto che Ella compiva con tanta generosità, ed animata da così pure e soprannaturali intenzioni. In tale atto dell'Eminenza Vostra Noi abbiamo ravvisato una nuova e luminosa prova del suo ardente zelo per le anime, giacchè è nella speranza di contribuire al loro maggior bene od anche solo di sottrarre pretesti di maggiori mali che Ella, imitando l'esempio di San Gregorio Nazianzeno, non ha dubitato di sacrificare se stesso.

Nell'accettare la sua rinunzia, vogliamo che le giunga la Nostra parola di compiacimento per tutto il bene dall'Eminenza Vostra operato a vantaggio della Chiesa e di paterno conforto nel dolore che Ella prova separandosi dai suoi cari figli del clero e del laicato, cui la uniscono tanti e così soavi vincoli di pastorale affetto.

E pregandole da Dio l'abbondanza dei celesti carismi, le inviamo con tutta l'effusione dell'animo e come pegno della Nostra particolare benevolenza l'Apostolica Benedizione.

Dal Vaticano, 1 Ottobre 1931.

PIUS PP. XI

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I

ROMANA

ECCLESIA TITULI S. PANCRATII M. DE URBE, IN PAROECIAM ERIGITUR

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Pastorale munus humilitati Nostrae divinitus commissum iugiter postulat ut dum aeternae universi dominici gregis saluti consulimus, potiore quadam sollicitudine spirituali bono intendamus electae gregis illius portionis hac in alma Urbe degentis, quae, cum Nostra sit propria dioecesis, praecipuas a Nobis curas exposcere videtur. Recta autem paroeciarum circumscriptio salubri fidelium regimini non parum proficit, ac proinde novae sunt paroeciae constituendae, si tempora et locorum adiuncta id exigant. Cum itaque ea Ianiculensis collis regio S. Martyris Pancratii Basilicae proxima, infra trium paroeciarum limites, videlicet S. Mariae Transtiberim, S. Mariae a Monte Carmelo ac S. Ioseph, S. Mariae vulgo « alle Fornaci » hactenus contenta, ab istis ecclesiis valde distet, atque ob auctum ibidem incolarum numerum spiritualis eorum cura maiora ad religionem colendam adiumenta requirat: Nos, cum venerabili fratri Nostro Basilio Episcopo Veliterno S. R. E. Cardinali Pompilj, Nostro in Urbe generali in spiritualibus Vicario, consiliis collatis, novam in eadem regione paroeciam erigere valde opportunum duximus. Quare, omnibus mature perpensis, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit vel eorum, qui sua interesse praesumant consensu, Apostolicae potestatis plenitudine, a tribus illis quas memoravimus paroeciis eas territorii partes seiungimus prope S. Pancratii Basilicam sitas, quarum limites ab eodem venerabili fratre Nostro Basilio Cardinale Pompilj definiendos volumus, atque in novam ac distinctam paroeciam, erigimus erectamque per praesentes declaramus.

In paroecialem ecclesiam huius noviter erectae paroeciae, praefatam S. Pancratii Basilicam, super vetustum christianum coemeterium exstructam, praeclarissima gloriosi illius Martyris memoria insignem, honore ac dignitate tituli presbyteralis fulgentem, de dilecti filii Nostri Laurentii S. R. E. Presbyteri Cardinalis Lauri, hodierni eiusdem Basilicae titularis, consensu, constituimus ac ipsi propterea eiusque pro tempore parochis iura omnia et privilegia tribuimus, quibus aliae huius Almae Urbis paroeciales ecclesiae earumque parochi ex iure communi vel legitima consuetudine fruuntur, eisdemque onera et obligationes imponimus quibus aliae Urbis paroeciae earumque parochi adstringuntur. Attenta vero novae paroeciae latitudine, eius pro tempore parochis onus praecipue imponimus duos saltem coadiutores habendi, qui in pastorali ministerio exercendo illos adiuvent. Pro S. Pancratii paroeciae dotatione ac honesta parochi eiusque coadiutorum sustentatione congruam dotem Nos ipsi assignabimus. Hanc denique novam paroeciam pleno iure tribuimus inclito Carmelitarum Excalceatorum Ordini, tot tantisque in Ecclesiam promeritis clarissimo, qui in S. Pancratii Basilica iam dudum sacra laudabiliter peragit, ac firmam concipimus spem fore ut in regione illa, nova paroecia ibidem constituta, religio et pietas magis magisque in dies augeatur. Rebus itaque ut supra dispositis, ad eadem omnia exsecutioni mandanda praefatum deputamus venerabilem fratrem Nostrum Basilium Episcopum Veliternum S. R. E. Cardinalem Pompilj, Nostrum in Urbe generalem in spiritualibus Vicarium, cui propterea necessarias et opportunas concedimus facultates, etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, alium virum in officio vel ecclesiastica dignitate contitutum; atque omnes dirimendi controversias in exsecutionis actu quomodolibet orituras, facto insuper eidem onere fidem peractae exsecutionis authentica forma redigendi illamque in tabulario Vicariatus Urbis religiose asservandi. Volumus quoque ut harum Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis, ac sigillo viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce litteris Nostris tribueretur, si originaliter exhibitae vel ostensae forent. Non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus universalibusque Conciliis editis, aliisque constitutionibus et ordinationibus Apostolicis, vel quavis alia firmitate roboratis, statutis, consuetudinibus caeterisque contrariis quibuslibet, etiam specialissima mentione dignis, quibus omnibus per praesentes auctoritate Apostolica derogamus. Nemini autem has litteras Nostras dismembrationis, erectionis, concessionis, statuti, mandati, derogationis et voluntatis Nostrae infringere, vel eis contraire liceat. Si quis autem

ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli Apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo primo, die duodecima Aprilis mensis, Dominica in Albis, Pontificatus Nostri anno decimo.

FR. ANDREAS CARD. FRÜHWIRTH
Cancellarius S. R. E.

✠ B. CARD. POMPILJ
Ssmi D. N. Vicarius generalis.

Ioseph Wilpert, *Decanus Collegii Protonot. Apostolicorum.*
Vincentius Bianchi-Cagliesi, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Cancellariae Apostolicae, Vol. XLIII, n. 64. - M. Riggi.

II

CSANADIENSIS

ERECTIONIS NOVAE SEDIS ET ECCLESIAE CATHEDRALIS

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Per Apostolicas sub plumbo Litteras *Solemni conventione*, die quinta mensis Iunii superiore anno datas, dioecesis Csanadiensis territorium in duas partes divisum fuit, in quarum una ipsa dioecesis Csanadiensis coarctata est, ex altera vero nova dioecesis Timişoarensis efformata. Cum vero pars haec episcopalem sedem et cathedralem ecclesiam antiquae Csanadiensis dioecesis contineret, haec dioecesis, territorio ut supra diximus imminuta, sua exinde episcopali sede et cathedrali ecclesia privata mansit. Quapropter venerabilis frater Iulius Glattfelder, Episcopus Csanadiensis, ab Apostolica Sede merito expostulavit ut in sua dioecesi episcopalis sedes et cathedralis ecclesia noviter erigerentur. Nos autem, re mature considerata et insuper venerabilis fratris Angeli Rotta, Archiepiscopi titularis Thebani et Nuntii Apostolici in Hungaria praehabito favorabili voto, oblatis precibus praefatis annuendum censuimus. Per praesentes igitur, suppleto quorum interest vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, Apostolicae potestatis plenitudine, novam sedem dioecesis Csanadiensis in

urbe *Szeged* constituimus, quam proinde ad civitatis episcopalis fastigium extollimus, eidemque iura omnia ac privilegia tribuimus quibus ceterae civitates episcopales iure communi fruuntur. Ecclesiam vero in praedicta urbe exstantem, Deo in honorem B. Mariae Virginis Magnae Hungarorum Dominae dicatam, ad gradum et dignitatem cathedralis Ecclesiae evehimus, cum omnibus iuribus et privilegiis, oneribus et obligationibus cathedralibus Ecclesiis ad iuris tramitem spectantibus. Mandamus insuper ut quousque canonicorum Capitulum in Ecclesia hac cathedrali erigi poterit, dioecesani Consultores iuxta can. 423 et seqq. Codicis iuris canonici interea instituantur. Omnibus itaque ut supra dispositis, ad eadem omnia exsecutioni mandanda deputamus praefatum venerabilem fratrem Angelum Rotta in Hungaria Apostolicum Nuntium, eidemque tribuimus necessarias et opportunas facultates, etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate vel officio constitutum atque omnes dirimendi controversias in exsecutionis actu quomodolibet orituras, eidem onus imponentes ad Sacram Congregationem Consistorialem authenticum exemplar intra sex menses mittendi peractae exsecutionis actus. Volumus quoque ut harum Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius Notarii publici signatis ac sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce ipsis Litteris tribueretur si exhibitae vel ostensae forent. Quae denique hisce Litteris statuimus et decrevimus, ea rata omnia firmaque permanere auctoritate Nostra volumus, iubemus, constitutionibus et ordinationibus Apostolicis ceterisque contrariis, etiam speciali mentione dignis, minime obstantibus. Nemini autem quae hisce Litteris statuta sunt nullo unquam tempore infringere, aut iis repugnare vel quomodolibet contraire liceat. Si quis vero, ausu temerario, hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli, Apostolorum eius, se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo primo, die decima nona mensis Iunii, Pontificatus Nostri anno decimo.

FR. ANDREAS CARD. FRÜHWIRTH
Cancellarius S. R. E.

FR. RAPHAEL C. CARD. ROSSI
S. C. Consistorialis a Secretis.

Ioseph Wilpert, *Decanus Collegii Protonot. Apostolicorum.*
Alfonsus Carinci, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. XLIV, n. 28. – M. Riggi.

LITTERAE APOSTOLICAE

I

SEPARATO TERRITORIO E VICARIATU APOSTOLICO NORVEGIAE, ERIGITUR ECCLESIASTICUS DISTRICTUS NORVEGIAE CENTRALIS.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Supremi Apostolatus officium, quo in terris fungimur, Nos instanter admonet, ut ea opportune praestemus, quae religionis incremento feliciter eveniant. Quapropter cum hodiernus vicariatus apostolicus Norvegiae amplitudine territorii ita conspicuus sit ut valde opportunum videatur, ut, quadam ex ipso regione detracta, eadem in peculiarem independentem Districtum per Nos erigatur; conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui negotiis Propagandae Fidei praesunt; omnibusque rei momentis attento seduloque studio perpensis, haec quae sequuntur decernenda censuimus. Itaque motu proprio, certa scientia ac matura deliberatione Nostris deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, territorium trium civilium provinciarum Norvegiae, quas nuncupant *Nord Trondelag*, *Sor Trondelag*, *More*, a vicariatu apostolico Norvegiae seiungimus, sive dismembramus, illudque, sic per Nos separatum, in novum sui iuris Districtum ecclesiasticum, cui nomen ex nunc facimus Norvegiae centralis, erigimus. Moderator vero huius novi ecclesiastici Districtus Norvegiae centralis in civitate quam *Trondheim* nuncupant sedem suam principem habeat.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtineri; illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die VII mensis Aprilis anno MDCCCCXXXI, Pontificatus Nostri decimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status*.

II

DISTRACTO TERRITORIO E VICARIATU NORVEGIAE DISTRICTUS ECCLESIASTICUS NORVEGIAE SEPTENTRIONALIS CONDITUR.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Paterna caritas, qua omnes christifideles complectimur, Nos admonet ut vigilanter in eorumdem bonum procurandum incumbamus, utque ea quae ad hunc finem obtinendum necessaria videantur tempestive statuamus. Quapropter cum hodiernus vicariatus apostolicus Norvegiae adeo late pateat, ut eiusdem territorium ab unico Vicario Apostolico religiose administrari nequeat, Nos, auditis quoque Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus qui rebus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide praepositi sunt, omnibusque rei momentis sedulo studio perpensis, haec quae sequuntur decernere statuimus.

Nimirum motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, territorium trium provinciarum civilium Norvegiae septentrionalis, quae *Finmark*, *Tromsö*, *Nordland* nuncupantur (inclusis quoque insulis Spitzbergensibus) a vicariatu apostolico de Norvegia seiungimus ac dismembramus, illudque, sic per Nos separatum, in novum Districtumc eclesiasticum sui iuris erigimus, cui nomen facimus Norvegiae septentrionalis. Decernimus autem ut sedes seu residentia Moderatoris huius novi Districtus ecclesiastici Norvegiae septentrionalis in urbe *Tromsö* nuncupata siet.

Haec edicimus, statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant, seu spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die VIII mensis Aprilis anno MDCCCCXXXI, Pontificatus Nostri decimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

III

VICARIATUI APOSTOLICO OLIM NORVEGIAE NOMEN FIT DE OSLO

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Litteris Apostolicis Nostris die VIII mensis Aprilis huius anni sub anulo Piscatoris datis, ut sacrum animorum ministerium in quibusdam vicariatus apostolici Norvegiae territoriis aptius promoveretur, quibusdam ex eodem vicariatu regionibus detractis, duos novos ecclesiasticos districtus constituimus, quorum alterum nuncupavimus Norvegiam septentrionalem, alterum vero Norvegiam centralem. Peropportunum nunc exinde videtur ut hodiernum nomen etiam immutetur apostolico Norvegiae vicariatui qui regiones tantum ad meridiem Norvegiae complectitur, eidemque nomen tribuatur a civitate in qua Vicarius Apostolicus suam residentiam habet. Itaque, conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui negotiis Propagandae Fidei praepositi sunt, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris deque apostolicae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, edicimus ac mandamus ut deinceps, loco de Norvegia, vicariatus apostolicus supra memoratus a civitate in qua Vicarius Apostolicus sedem obtinet, appelletur vicariatus apostolicus de Oslo.

Haec praecipimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate quolibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die X mensis Aprilis anno MDCCCCXXXI, Pontificatus Nostri decimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

IV

SANCTUS ROBERTUS BELLARMINO, ROMANAE ECCLESIAE CARDINALIS E SOCIETATE IESU, UNIVERSALIS ECCLESIAE DOCTOR RENUNTIATUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Providentissimus Deus ab initiis Ecclesiae Christi ad recentiora usque tempora doctrina et sanctitate perinlustres continenter viros suscitavit, qui catholicae Fidei veritates tuerentur atque inlustrarent illataque christianis eisdem veritatibus ab haereticis damna opportune reficerent.

Quos inter omni procul dubio Sanctus Robertus Bellarminus, Romanae Ecclesiae Cardinalis, e Societate Iesu, recensendus est, qui iam ab ipsis suae sanctissimae mortis diebus « vir eximius, theologus insignis, strenuus Fidei catholicae defensor, haereticorum malleus » nuncupabatur, idemque « tam pius, prudens et humilis quam erga pauperes liberalis » renuntiatus est. Nil mirum quidem si, processibus canonicis tandem expletis, hisce Nostris temporibus, nec sine peculiari divinae Providentiae consilio, vir ipse ad altarium honores evectus sit. Litteris enim Nostris apostolicis sub anulo Piscatoris die XIII mensis Maii anno MDCCCCXXIII datis, Robertum Bellarminum *Beati* nomine exornavimus. Postea vero, annum quinquagesimum ab inito Nostro sacerdotio celebrantes, una cum Beatis Martyribus e Societate Iesu in borealis Americae regionibus pro Fide interfectis, et Beato Theophilo a Curte ex Ordine Minorum, in sacrosancta patriarchali Basilica Vaticana anno superiore, die Sanctorum Apostolorum Petri ac Pauli sollemnitati sacro, Beatum eundem Robertum in Sanctorum albo adscripsimus; idque iure meritoque, cum fulgidissima sane sit gloria ipse Sanctus tum catholici episcopatus, tum purpuratorum Patrum Senatus, tum denique inclitae Societatis Iesu, quae tantum virum genuit Ecclesiae atque alumnum diligentissime excoluit. Nam frugiferam eandem Societatem Sanctus Robertus ingressus, ita virtutibus veri socii Iesu propriis exornatus est, ut sodalium suorum ornamentum et decus, incitamentum quoque atque exemplar plane videretur. Eodem in Ordine omnes quidem fere gradus ascendit tenuitque: in Politiano conlegio alumnus exstitit, dein in Societate novitius, scholasticus, religiosus, magister, sacer concionator, professor, moderator spiritualis, rector, praepositus provincialis: hisce omnibus muneribus functus iugiter in exemplum adducendus; eodemque pariter modo ecclesiastica sibi credita munera gessit, adeo ut in omnibus se praeberet praestantissimum: qua vir studiis deditus, qua scriptor,

qua theologus et Consultor apud romanas Congregationes, qua pontificiis Legationibus addictus, qua Episcopus, qua denique Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalis animi ingeniique integritate ac vi, morum sanctitate, summa officii sui cognitione se se ostendit ornatum. Adhuc vivus a Decessore Clemente Pp. VIII, qui eum « invitum et frustra reluctantem » inter Romanae Ecclesiae Cardinales adscribere voluit, vehementer laudatur, quoniam tunc temporis « quoad doctrinam Ecclesia Dei parem non habebat ». Uberes vero huius singularis doctrinae fructus per totam vitam Sanctus Robertus usque ad senectutem rettulit. Licet iuvenis *Institutiones linguae hebraicae* paravit atque etiam librum *De scriptoribus ecclesiasticis*, quamvis tardius editum, valde erudite conscripsit. Postea ac per totum vitae curriculum in Sacris Scripturis excolendis impensissime laboravit, ita ut tum editioni LXX interpretum tum editioni *Vulgatae latinae* parandis, a Pontificibus ad id vocatus, cultiorem sedulioremque operam navaverit. Omnes sacri magisterii partes constantissime usque ad mortem exequutus est; quas etiam in familiarium, quae in totum fere orbem missae adhuc ingenti numero supersunt, epistularum commercio cumulatissime adimplevit. Impenso autem studio apostolicis Congregationibus auxilium suum praestitit, atque in gravissimis negotiis, etiam Ecclesiae Orientalis, pertractandis luculenta doctrinae prudentiaeque exhibuit testimonia. Quod uberius eadem documenta confirmant, quorum pleraque etsi inedita archivorum Congregationum pluteis delitescunt. Eadem *vota* — uti vocant — « ad quaestiones pertinent de Fide, de ritibus sacris, de intellegentia Scripturarum et de aliis id genus controversiis », in quibus continuo S. Robertus versatus est. « Nobilissimum autem plane opus » atque arduum constituunt *Disputationes de controversiis christianae Fidei* adversus haereticos, tribus primum, quattuor dein tomis comprehensae, quas iussu generalis Praepositi Societatis Iesu Sanctus Robertus ab anno MDLXXXVI ad annum MDXCIII primum edidit. Diuturno quidem studiorum ac magisterii curriculo easdem Sanctus Bellarminus quodammodo paraverat cum antea Lovaniensi in Conlegio Societatis Iesu, audientibus quoque multis Universitatis alumnis, ab anno MDLXX praelectiones in *Summam* S. Thomae per sexennium habuisset, easque post annum MDLXXVI proxime elaboraverat cum, « Cathedra controversiarum » in Conlegio Romano denuo constituta, magisterium theologicum sibi a moderatoribus suis impositum hac Alma in Urbe gessisset, ad catholica dogmata propugnanda adversus errores, qui in pluribus Europae nationibus grassabantur. Hoc autem maximum Bellarminianum opus novas quidem aggressiones egregie refutavit, quas paulo ante iuduxerant Magdeburgenses suis, uti aiunt, *Centuriis*, quibus, praesertim historicis argumentis, patrumque et vete-

rum scriptorum testimoniis speciose usi, Ecclesiam Romanam evertere tentaverant. Itaque Sanctus Robertus de suorum necessitate temporum provide conscius, toto animo Ignatianam regulam sibi servare proposuit: « doctrinam sacram plurimi faciendi tum eam, quae positiva dici solet, tum quae scholastica ». Hanc vero legiferi patris sui Ignatii normam reapse Bellarminus continenter secutus est, ac praesertim de controversiis Fidei adversus omnes haereticos disputans; adeo ut non immerito, in hac maxime controversiarum materia, ipsemet utriusque coniungendae felici connubio theologiae positivae, quam vocant, et scholasticae veluti dux habendus et in clarissimum exemplum adducendus sit. At in hoc sibi proposito attingendo aptae animi ingeniique dotes eidem non defuerunt. Iam inde enim a iuvenili aetate videbatur ingenio praeditus acerrimo, animi alacritate ad studia singulari tantaque celeritate mentis ac vi memoriae ad prodigium ornatus, ut quae semel vel perlegisset vel audisset ea omnia et promptissime arriperet et firmissime retineret. Huc accedit quod Sanctus ipse facili eloquio ac nitido natura loquebatur scribebatque libros suos, ab inutilibus vero rerum adiunctis alienus et a floribus litterarum sui temporis propriis — quamvis egregie litteris politioribus iam excultus et musice, poësi omnique humanitate in adulescentia sua imbutus — perlucido stylo ac simplici, utebatur; « ingenio denique versatilis ad sublimem erat scholasticam speculationem aeque aptus atque ad historicam et philologicam indagationem, quae tantopere erat necessaria ea ipsa aetate, qua se e positivae theologiae dominio principalia sua argumenta desumere reformatores audacius affirmabant ». Nil mirum igitur si Bellarminianae « Disputationes de controversiis Christianae Fidei », statim ac Alma in Urbe, Gregoriana in studiorum Universitate, lectae fuere, maximam sui exspectationem, quam fecerant, abunde superarunt: prelo autem impressae etiam atque etiam editae in publicum fuerunt, ab omnibus continenter desideratae ac valde expetitae; si earundem auctor tanquam *Magister controversiarum* non modo temporibus suis sed ad nostra usque tempora a plurimis catholicis theologis habitus est. At praeter celeberrimas « Disputationes » easdem, quae tamen fere totam rem theologicam ingenti mole complectuntur, eandemque ad defensionem et demonstrationem noni et decimi articuli e Symbolo *unam sanctam Ecclesiam, Sanctorum Communionem, remissionem peccatorum* eximie revocant; multa alia, mole tamen prout res postulabant dissimili, scripsit, laboresque sane multos pro Fide provehenda ac iuribus Ecclesiae tuendis sustinuit. Eximia autem laus est Sancti Roberti, quod iura privilegiaque Summo Pontifici divinitus conlata, atque ea etiam quae nondum ab omnibus Ecclesiae filiis tunc temporis erant agnita, uti infallibile Pontificis e cathedra loquentis magiste-

rium, et invicte probavit et eruditissime contra adversarios tuitus est. Talis propterea ad nostra usque tempora apparuit Romani Pontificis auctoritatis defensor, ut scriptis eiusdem sententiisque Patres etiam Concilii Vaticani quam maxime uterentur. Nec silentio praetereunda sunt eius sacrae conciones atque opera catechetica vel praesertim *Catechismus* ille, « quem saeculorum usus et plurimorum Episcoporum doctorumque Ecclesiae iudicium comprobavit ». Eodem profecto Catechismo, Clementis Pp. VIII iussu composito, insignis sanctus theologus ad christianae plebis ac praesertim parvulorum usum catholicam veritatem plano stylo, ita nitide, exacte atque ex ordine exposuit, ut tria fere per saecula in multis Europae et orbis regionibus christianae doctrinae pabulum fideli populo fructuosissime ipse praebuerit. In *Psalmorum* vero libro explicando scientiam cum pietate coniunxit. Scriptis denique suis asceticis ubique celebratis Sanctum Robertum securissimum plurimorum ducem ad culmen perfectionis christianae factum esse satis constat. Sive enim *ad Episcopum Theanensem nepotem suum admonitione*, quae ad apostolicam atque ecclesiasticam vitam pertinent docuisse, sive *Exhortationibus domesticis* sodales suos ad virtutes omnes inflammasse, sive *boni regiminis* praecepta tradidisse principibus christianis et quae eorumdem officii propria sunt, sive denique christifidelium pietatem excitasse et devotionem brevibus illis at sucosis opusculis e Sacris Scripturis, e Sanctorum Patrum theologorum doctrinis et ex annalibus Ecclesiae gestisque Sanctorum depromptis, Sanctum Robertum conspicimus asceticum magisterium sollerti studio atque efficaciter factitasse. Praeclara igitur, quae reliquit, ingenii sui monumenta facile ostendunt nullum fere fuisse ecclesiasticarum disciplinarum genus, quod Sanctus ipse fructuose non excoluerit. Sicut *lucerna super candelabrum* posita *ut luceat omnibus qui in domo sunt*, catholicos atque ab unitate Ecclesiae aberrantes verbo et opere illuminavit; sicut stella in firmamento caeli « magnificis radiis scientiae suae tam latae quam excelsae, praestantisque ingenii sui ac perlucidi splendore » veritatem quam super omnia coluit, omnibus bonae voluntatis hominibus patefecit; primus non modo sui sed posteri etiam temporis apologeta strenua dogmatum catholicorum defensione, quam suscepit, ad memoriam atque admirationem se se commendavit eorum omnium, qui Ecclesiam Christi veraci amore prosequuntur. Tali propterea Bellarminus ad hanc usque aetatem apud clarissimos quotquot floruere viros et ecclesiasticos praesertim scriptores auctoritate valuit, ut iam ab eis tanquam Ecclesiae doctor habitus sit ac reverenter invocatus. Hac de re heic Nobis sufficiat Sanctos viros memorare qui ob eminentem doctrinam cum sanctitate heroica coniunctam Doctores Ecclesiae universalis iam declarati sunt; loquimur praesertim de Sancto Petro Canisio,

de Sancto Francisco Salesio, de Sancto Alfonso Maria de Ligorio. Sed alii quoque Sancti, Beati, Venerabiles, Dei Servi exstiterunt, quorum peculiaris erga Bellarminianam doctrinam ac scientiam existimatio certis documentis constat. Nil mirum itaque si flagrantissimo complures teneantur desiderio sanctum Robertum universalis Ecclesiae Doctorem revera salutandi; idque non ii solum, qui eandem cum ipso communem habent vivendi rationem illa in ipsa Iesu Societate, quae iugiter de re catholica provehenda tuendaque est ubique optime merita, sed ex omnibus ecclesiasticae hierarchiae gradibus clarissimi viri exoptant atque expetunt. Nam huiusmodi votis tum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales tum Archiepiscopi atque Episcopi ex universo orbe fere omnes, nec non sive e religiosorum coetibus Praelati, sive e catholicis studiorum Universitatibus moderatores, sive denique quam plurimi alii conspicui viri suffragantur. Quare Nobis peropportunum visum est tam magni momenti rem pro voto ac sedulo studio Sacrae pro Ritibus tuendis Romanae Congregationi committere; quae speciali mandato Nostro eminentissimos ac reverendissimos viros Alexium Henricum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalem Lépicier, titulo Sanctae Susannae, ac Franciscum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalem Ehrle, Diaconum Sancti Caesarei in Palatio, ad rem examinandam deputavit. Exquisitis itaque atque obtentis eorundem Cardinalium separatis suffragiis atque etiam praelo impressis, illud tantum supererat ut Sacrorum Rituum Congregationi praepositi rogarentur an, consideratis omnibus, quae in Ecclesiae universalis Doctore requiri solent, procedi posse censerent ad Sanctum Robertum Bellarminum Ecclesiae universalis Doctorem declarandum. In conventu vero ordinario die IV mensis Augusti proxime elapsi, in aedibus Vaticanis habito, Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales Sacrorum Rituum Congregationi praepositi, a dilecto filio Nostro, Causae relatore, Caietano S. R. E. Cardinali Bisleti, titulo Sanctae Agathae Gothorum, debita rerum relatione facta, sententiam affirmativam unanimi consensu dixerunt. Quae cum ita sint, audito quoque de hisce omnibus die VI mensis Augusti huius anni dilecto filio Sanctae Fidei Promotore generali, Nos, tot ac tantorum suffragatorum votis undique allatis ad Nos ultro libenterque concedentes, praesentium Litterarum tenore, certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicae potestatis plenitudine, Sanctum Robertum Bellarminum Episcopum Confessorem *Ecclesiae Universalis Doctorem* constituimus, declaramus; statuimusque propterea ut Missa atque Officium sub ritu duplici minori, quae eiusdem Sancti festivitati die XIII Maii quotannis assignata sunt, ex nunc ad universam Ecclesiam auctoritate Nostra extendantur. Non obstantibus constitutionibus atque ordinationibus Apostolicis cete-

risque in contrarium facientibus quibuslibet. Decernentes praesentes Litteras firmas, validas, atque efficaces semper exstare ac permanere: suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XVII mensis Septembris, an. MDCCCCXXXI, Pontificatus Nostri decimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

EPISTOLAE

I

AD EGREGIUM VIRUM MATTHAEUM HAHN, PRAESIDEM CONSILII NORIMBERGENSIS CONVENTUI LXX CATHOLICORUM E GERMANIA APPARANDO.

PIUS PP. XI

Dilecte fili, salutem et apostolicam benedictionem. — Praeclarum illud studium, quo catholici e Germania universa in unum quotannis conveniunt, ut coram de religiosae ac civilis rei incremento inter sese conferant consilia, et huic Sanctae Sedi semper fuit gratissimum et nationi isti nobilissimae quam maxime salubre atque frugiferum. Quare nova Nos iucunditate et gaudio perfusi sumus, quum proxime didicimus septuagesimum eiusmodi congressum, mense Augusto exeunte, sollemni apparatu Norimbergae celebratum iri. Plura quidem sunt nec minoris momenti, quae Nobis conventui bene feliciterque augurantibus afferunt laetitiam. In primisque peropportuna Nobis ipsa sedes videtur, quam coetibus celebrandis seligere voluistis. Ista enim antiqua Bavariae urbs si commerciis artibusque adeo exstitit illustris, ut Sacri, quod vocant, Romani Imperii tempore, Germanicae nationis ornamentum atque thesaurus merito fuerit appellata, non minorem laudem est consecuta ob fortem egregiamque catholicae Fidei professionem. Nam inde ab suis exordiis vita moribusque sancti Sebaldi anachoretae resplendere coepit, deinde postea, sancti Ioannis a Capistrano salutari eloquentia roborata, eximiam pietatem ac religionem prae se tulit. Hoc sane ii testantur eiusdem urbis cives, qui, multis circa e gremio Ecclesiae Catholicae discedentibus, non modo genuinam fidem a maioribus acceptam invicto animo retinuerunt, sed eam quoque in exemplum coluerunt, ut fortissima virgo Charitas Pirckheimer, ad S. Claram sororum antistita. Hoc etiam confirmant publica civitatis ipsius monumenta, plures

nempe sacrae aedes divino cultui exhibendo et pia caritatis instituta populo iuvando auxiliandoque iam pridem condita utiliusque provecta.

Sed alia quoque exstat caussa, cur Nobis peculiari sit laude honestanda congressio vestra. In animis enim habetis cura studioque perpendere atque in usum vitae apte convenienterque deducere documenta illa gravissima, quae paterno Nos animo in cunctum Orbem catholicum proxime edidimus, quaeque ipsa spectant domesticae et civilis societatis fundamenta. Quid enim utilius videri potest in tantis de re morali, publica, oeconomica difficultatibus, quid opportunius ad mores populi corrigendos atque emendandos, quam ut animadvertatur sine cupiditatum aestu ac superno lumine inspiciatur quomodo fingendi sint adulescentium animi, qua lege castum servandum connubium, quibus normis ac praescriptis omnes socialis vitae rationes finiendae sint atque moderandae?

Quapropter vehementer Nos confidimus istum catholicorum e Germania conventum ditissimos salutis fructus gentibus vestris per totam nationem disiectis esse allaturum. E quibus hunc unum veluti digito praemonstrare volumus: ut nimirum ex congressione ista vestra tantus in christifidelium mentes catholicae veritatis ardor studiumque promanet, talisque virium omnium conspiratio, ut contra pervagantes errores rerumque eversiones firmum iidem munimentum evadant. Cuius quidem assequendi consilii ut praecipuam vobis viam atque rationem ostendamus, Actionem Catholicam iterum iterumque vobis suademus, quippe quae religionis augendae civilisque consortionis tutandae spem optimam faciat.

Quorum beneficiorum assequendorum denique Nobis eandem erigit spem novissima caussa, memoria scilicet septies centenaria, quam in ipso congressu, optimo sane consilio, evocare censuistis, Sanctae Elisabeth Thuringiensis Viduae. Quae, gentis vestrae decus atque praesidium, tantum domestici foederis honestatis, tantum erga pauperes largissimae charitatis ac erga Christum pientissimae fidelitatis exstat exemplum, ut, caelesti eiusdem favente tutela, omnium vestrum animi ad optima quaeque opera aggredienda roborentur atque plurimorum e laboribus vestris exorientium fructuum pignus firmissimum praebeatur.

Horum praeterea laetissimorum fructuum auspicium, Nostraeque singularis in vos benevolentiae testis, apostolica esto benedictio, quam tibi, dilecte fili, iis qui tecum congressui curando praesunt atque universis, qui propediem Norimbergam convenient, libenti effusoque animo impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XVIII mensis Augusti anno MDCCCCXXXI, Pontificatus Nostri decimo.

PIUS PP. XI

II

AD EMUM P. D. SEBASTIANUM CARDINALEM LEME DA SILVEIRA CINTRA, ARCHIEPISCOPUM S. SEBASTIANI FLUMINIS IANUARII, QUEM LEGATUM DEPUTAT AD MONUMENTUM, NATIONIS BRASILIANAE OBSEQUIUM, SANCTISSIMO REDEMPTORI DEDICANDUM.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Monumentum insigne, Redemptori nostro opportunissime dicandum, propediem istic inauguratum iri nuntius ad Nos laetissimus pervenit. In summo enim fastigio montis, quem *Corcovado* appellatis, quique isti urbi Brasiliae capiti imminet, ingens posuistis e marmore signum, humanas referens formas divini Servatoris. Cuius quidem regiam dignitatem optime repraesentant et simulacri moles, ceteras huiusmodi statuas amplitudine excedens, et basis altitudo seu ipse mons, verticem extollens super reliquos colles, qui celebris sinus vestri coronant litora, et sublime aulaeum, fulgentia scilicet caeli convexa. Ita summi Regis in vos imperium publice magnificeque profiteri voluistis; ita simul perpetuam tradidistis posteris memoriam pergrati animi in ipsum, qui gentem vestram per Evangelii praecones ad fidem primitus vocavit et, duce ecclesiastica hierarchia, in humanum cultum civilemque deduxit. Plurimum igitur delectati sumus de mirifica animorum consensione, qua sacrorum Antistites, Rei publicae magistratus, clerus populusque universus ad praeclarum opus perficiendum convenerunt, et sumptus necessarios iamdiu suppeditando, et sollemnia sacra hodie studiosissime apparando. Quibus sollemnibus, quum profecto totiens Nos indicavimus, praesertim in Encyclicis Litteris *Quam primum*, magno Nos esse in desiderio regiam potestatem Christi Dei et Hominis acriter vindicandi atque debitis honoribus ubique extollendi, hisce, inquimus, sollemnibus Nosmet ipsi veluti praesentes interesse exoptamus. Quapropter tibi, dilecte fili Noster, qui concordi civium voluntati plurimum contulisti, quique istius archidioecesis regimen tam honorifice tenes, libentissime committimus ut Nostram, tam fausta occasione, geras sustineasque personam. Aderunt quidem tibi, quum sacra perages sollemnia, ex omni Brasiliae parte, uti affertur, permulti venerandi Praesules; ipsi Rei publicae gubernatores praeclara venerationis erga Christum Regem testimonia, praesentia sua et peregrinos adiuvando, edituri sunt; supplicationes fient peculiares coram Augusto Sacramento cum maxima hominum frequentia ad sacrosancta mysteria percipienda;

agmina praeterea catholicorum magnifico pomparum apparatu ducentur super litore « Botafogo » ad radices montis ipsius, quem solium Redemptoris fecistis; denique sacra eiusdem Domini imago, electrica luce per novam artem e longinquo mirabiliter excitata, tamquam caelestis visio inter noctis umbras splendidissimo candore apparebit. Tunc vere divini Regis verba rursus aethera personabunt: « Ego, quum exaltatus fuero a terra, omnia traham ad meipsum ». Et reapse trahere ad se videntur manus illae expansae, quibus ipse aspicietur, omnes filios suaviter amplectentes. Itaque fidenter tu eris, dilecte fili Noster, perhonorifica legatione perfuncturus, et boni, quotquot in istam urbem convenerint filii abs te comperiant, se Nobis, iam admodum caros eo fore cotidie cariores, quo acrius caelestem Regem venerari eique diligenter parere contendant. Imaginem illius diu noctuque omnes intuentur, tum cives qui subiecta in urbe inter multiplices curas sollicitudinesque versantur, tum peregrini qui, oceani fluctibus agitati, ad portum feliciter pervenire contendunt; omnes profecto iuxta Dei promissa recreabuntur « Venite ad me omnes... et ego reficiam vos ». Cuius quidem consolationis et pacis, quam mundus dare non potest, pignus esto apostolica benedictio, quam tibi, dilecte fili Noster, singulis in episcopatu conlegis, Rei publicae magistratibus, clero populoque Brasiliae universo effusa caritate impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XIV mensis Septembris, in festo Exaltationis S. Crucis Domini Nostri Iesu Christi, anno MDCCCCXXXI, Pontificatus Nostri decimo.

PIUS PP. XI

III

AD EM̃UM P. D. RAPHAELEM TIT. S. HIERONYMI ILLYRICORUM S. R. E. PRESBYTERUM CARDINALEM SCAPINELLI DI LEGUIGNO, SANCTITATIS SUAE DATARIUM, APPETENTE NATALI QUINQUAGESIMO SACERDOTII EIUS.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Memoriam suavissimam illius diei, quo ante annos quinquaginta primum religiosissime perlitasti, te proxime renovaturum iucundo animo percepimus. Quamquam enim faustum huiusmodi eventum, pro singulari tua modestia ac pietate, in secreta quiete et intima animi conscientia recolere peroptas, tamen facere non possumus, quin eiusdem simus et Nos publica voluntatis Nostrae testificatione participes. Cur equidem cum fratribus Sacri Nostri Consilii, quae-

cumque iis laeta contingunt, non habeamus communia? Eo vel magis quod tu, tam diuturno temporis spatio, peculiares pro hac Sede Apostolica studioso animo pertulisti labores, sive eius Legationibus, antea in Lusitania, deinde in Batavia, operam navando, sive munera in ipsis aedibus Vaticanis suscipiendo, praesertim quum, pro tua iuris doctrina et scientia diplomatica, Secretarii munia a negotiis ecclesiasticis extraordinariis sedulo obiisti; sive ipsam Legati Apostolici personam Vindobonae gerendo inter turbines memorandi belli; sive denique, postquam amplissimo Patrum purpuratorum ordini cooptatus fuisti, negotia Nostra pluribus in sacris Congregationibus pertractando. Quapropter, quum gratiam tibi in sacra ordinatione infusam non in vacuum recepisti, sed ex ea plurimos, tua voluntate dociliter cooperante, uberesque fructus hausisti, tibi Nos vehementer gratulamur, simulque a Christo Iesu, cuius vicaria fungimur potestate, exposcimus, ut multiplicibus solaciis, quibus te ad altare accedentem tot annorum decursu laetificavit, per proximam eventi faustitatem gratiarum gaudiorumque cumulum benignus adiiciat. Quorum quidem caelestium donorum auspicem et peculiaris gratulationis Nostrae testem, accipe apostolicam benedictionem, quam tibi, dilecte fili Noster, carissimis tuis, omnibusque laborum tuorum sociis, peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XIX mensis Septembris anno MDCCCCXXXI, Pontificatus Nostri decimo.

PIUS PP. XI

IV

AD RR. PP. DD. LEOPOLDUM PREÇAN ARCHIEPISCOPUM OLOMUCENSEM CETEROSQUE CECHOSLOVACHIAE LOCORUM ORDINARIOS, OFFICIOSIS LITTERIS RESPONDET EX COMMUNI CONVENTU DATIS.

PIUS PP. XI

Venerabiles fratres, salutem et apostolicam benedictionem. — Libenti sane animo communem vestram epistolam, officiorum plenam, accepimus, eaque attente perlegimus, quae in conventu vestro proxime egistis atque constituistis. Utraque enim, et perhumana epistola et consilia suscepta, singulare Nobis praebuere testimonium non modo vestrae erga hanc Apostolicam Sedem observantiae, sed flagrantioris quoque in dies studii, quo, vos, uti patres ac pastores, mira mentium animorumque concordia, fideles vestros moderari contenditis. Id autem vehementer placuit Nobis, quod

perspeximus vos, — eodem fere tempore, quo Nos ad fratres Nostros in episcopatu Litteras Encyclicas *Nova impendet* dabamus — quasi ea divinantes quae in mente Nos et animo agitaremus, anxia sollicitudine affectos esse propter illud discrimen, quod miseris egenisque, opere et pane carentibus, immineret. Vos ergo peropportuna tot calamitatibus sublevandis consilia cepistis, et instantius provehendo pia caritatis instituta, quae istic florent vigentque, et eadem meliore ratione disponendo ordinandoque. Ita sane, viribus in unum collatis, uberiores fructus magisque salutares expectare licet, pro iis praesertim qui, gravi inopia vexati, in tanta rei oeconomicae implicatione, qua quidem totum genus hominum hodie laborat, maximis fidei vitaeque christianae periculis obiecti inveniuntur. Verumtamen, quo asperiora impendent tempora, eo magis necessaria exstant tum ecclesiasticae disciplinae studium, praecipue in clericis, tum eorundem ac fidelium cum suis Episcopis et hac Sede Apostolica, cui sollicitudo omnium ecclesiarum incumbit, arctissima coniunctio. Quapropter merita vos laude honestamus, venerabiles fratres, quod participes fuistis doloris Nostri, quem nuper accepimus ex calumniis et obtrectationibus adversus Nostrum Legatum instructis a malevolis, inter quos — pudet dictu — nonnulli e clero non defuerunt; quod maiore Nos profecto affecit moerore. At vero animum Nostrum consolatione permulsit cura illa atque diligentia, qua vos, venerabiles fratres, disciplinae ecclesiasticae tuendae continuo elaborastis, cuius quidem disciplinae conservatio et religio censenda est praecipua sacerdotum laus, qui non modo sacra doctrina, sed virtutum quoque splendore *lux mundi* et esse et apparere debent. Quo autem omnia ex voto ac prospere cedant, caelestem opem vobis adprecamur; cuius interea auspicem et benevolentiae Nostrae testem, apostolicam benedictionem vobis, venerabiles fratres, cunctoque clero populoque vestro peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud sanctum Petrum, die XXI mensis Octobris anno MDCCCCXXXI, Pontificatus Nostri decimo.

PIUS PP. XI

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

PROVISIO ECCLESIARUM

Sanctissimus Dominus Noster Pius divina Providentia Papa XI, successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere, nimirum:

26 Septembris 1931. — Cathedrali Ecclesiae Pactensi praefecit R. D. Antonium Mantiero, archipresbyterum parochum oppidi *Schio*, dioecesis Vicentinae.

30 Septembris. — Cathedrali Ecclesiae Conversanensi, R. D. Dominicum Argnani, Vicarium generalem dioecesis Faventinae.

— Cathedrali Ecclesiae Bosanae, R. D. Nicolaum Frazioli, Vicarium generalem archidioecesis Turritanae, atque in eiusdem metropolitana ecclesia Archipresbyterum.

— Cathedrali Ecclesiae Triventinae, R. D. Ioannem Giorgis, archipresbyterum parochum oppidi *Bernezzo*, dioecesis Cuneensis.

5 Octobris. — Cathedrali Ecclesiae Vivariensi, R. D. Petrum Durieux, Vicarium generalem dioecesis Aniciensis.

19 Octobris. — Cathedrali Ecclesiae de Villarica, R. D. Augustinum Rodriguez, parochum ad S. Laurentii *in Campogrande* civitatis *Asunción*.

20 Octobris. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Sinnadensi, R. P. D. Iacobum Ghio, hactenus Archiepiscopum Urbinatensem.

22 Octobris. — Metropolitanae Ecclesiae Pragensi, R. P. D. Carolum Kašpar, hactenus Episcopum Reginae Gradecensis.

— Cathedrali Ecclesiae Brunensi, R. P. D. Iosephum Kupka, hactenus Episcopum tit. Adraenum.

— Cathedrali Ecclesiae Reginae Gradecensi, R. D. Mauritium Picha, Protonotarium Apostolicum ad instar, Archidiaconum Capituli metropolitani Pragensis.

— Cathedrali Ecclesiae Litomericensi, R. D. Antonium Weber, Cubicularium secretum Sanctitatis Suae, canonicum Capituli cathedralis Litomericensis.

23 Octobris 1931. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Aeginatensi, R. P. D. Franciscum Borgia Sedej, hactenus Archiepiscopum Goritiensem et Gradiscanum.

— Titulari episcopali Ecclesiae Ceramensi, R. D. Antonium Valente de Fonseca, parochum in dioecesi Portugalliensi, quem deputavit Auxiliarem R. P. D. Ioannis Evang. de Lima Vidal, Episcopi Villaregalensis.

II

DESIGNATIO TRIBUNALIS SECUNDAE INSTANTIAE

Archiepiscopus Liverpolitanus designavit semel pro semper ad normam can. 1592 § 2, pro appellationibus a suo tribunali, Ordinarium Salfordensem; quam designationem Sanctissimus Dominus Noster per rescriptum Sacrae Congregationis Consistorialis die 26 Octobris approbare dignatus est.

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I

NOMINATIONES

Brevi Apostolico diei 3 Iulii 1931, R. P. D. Paulus M. Dumond, Episcopus titularis Curubitanus, hactenus Vicarius Apostolicus de Kanchow, renunciatus est *Vicarius Apostolicus de Nanchang.*

Successivis decretis Sacra Congregatio de Propaganda Fide renunciavit ad suum beneplacitum:

17 Decembris 1930. — R. P. Ambrosium Pringer, O. F. M., *Superiorem ecclesiasticum missionis sui iuris de Changtien.*

23 Ianuarii 1931. — R. P. Nazarenum Iacopozzi, O. F. M., *Custodem Terrae Sanctae.*

Decretis Sacrae Congregationis de Propaganda Fide: diei 26 Septembris 1931, Rmus Alfonsus Agius nominatus est Praeses Pontificii Operis a Propagatione Fidei in Melita insula; die 14 Octobris, Rmus D. Bernardus Cabrita nominatus est Praeses Pontificii Operis a Propagatione Fidei pro Lusitania; die 3 Novembris Rmus D. Basilius Gudgeon nominatus est Praeses Pontificii Operis a Propagatione Fidei pro Anglia.

II

APPROBATIONES

Decretis Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, Beatissimus Pater, approbare dignatus est:

10 Februarii 1931. — Constitutiones et Statuta pro missionibus Piae Societatis Parmensis S. Francisci Xaverii, definitive.

29 Iunii. — Constitutiones Fratrum missionalium a S. Francisco Assisiensi, cuius domus princeps est in *Mont-Poinur*, archidioecesis Bombayensis, ad septennium experimenti gratia.

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I

BENEDICTIO INSTRUMENTORUM AD MONTES CONSCENDENDOS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Bénedic, quæsumus, Dómine, hos funes, báculos, rastros, aliáque hic præséntia instruménta; ut quicúmque iis usi fúerint, inter árdua et montis abrúpta, inter glácies, nives et tempestátes, ab omni casu et perículo præservéntur, ad cúlmina felíciter ascéndant, et ad suos incólumes revertántur. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Orémus.

Prótege, Dómine, intercedénte Beáto Bernárdo, quem Alpium íncolis et viatóribus Patrónum dedísti, hos fámulos tuos: ipsísque concéde, ut, dum haec conscéndunt cúlmina, ad montem qui Christus est váleant pervenire. Per eundem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Et aspergantur aqua benedicta.

Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa XI descriptam formulam benedictionis instrumentorum ad montes conscendendos adprobare dignatus est, eamque Ritualis Romani proximae futurae editioni inseri mandavit.

Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 14 Octobris 1931.

C. Card. Laurenti, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

II

VARIATIONES

FACIENDAE IN RUBRICIS KALENDARII, BREVIARII AC MISSALIS ROMANI

I. – IN KALENDARIO

In Kalendario, ad calcem mensis Maii, supprimatur: « Feria VI post Octavam... Duplex I classis ».

II. – IN BREVIARIO ROMANO

In additamentis et variationibus Tit. III, *De Octavis*, n. 2, post verba « Octava Ascensionis », addatur « atque Sacratissimi Cordis Iesu ».

In tit. VI, *De concurrentia Festorum*, n. 4, expungantur verba « Attamen in die Octava... Sacratissimi Cordis Iesu ».

In tit. VII, *De Commemorationibus*, n. 5, post verba « de die infra Octavam Nativitatis Domini vel Ascensionis » addatur « vel Sacratissimi Cordis Iesu ».

Feriae privilegiatae ita enuntientur:

« Feria quarta Cinerum.

« Feriae omnes Maioris Hebdomadae ».

Inter duplicia I classis primaria post Festum Sanctissimi Corporis Christi, addatur « Festum Sacratissimi Cordis Iesu ».

Expungatur « Duplex I classis secundarium... »

Post festa feriata:

« Festum feriatis aequiparatum.

« Festum Ssmi Cordis Iesu ».

Octavae III ordinis ita enuntientur:

« Octava Nativitatis Domini.

« Octava Ascensionis Domini.

« Octava Sacratissimi Cordis Iesu ».

In tabella occurrentiae loco « 0 », quod legitur in interferentia Vigiliae cum die infra Octavam III ordinis, ponatur « 4 ».

Inter *Notanda in praecedentes tabellas* n. 13, expungantur verba « et tunc in II Vesperis... sine ulla Commemoratione ».

In Ordinario divini Officii, quoties in rubricis legitur « ac Ssm̃i Corporis Christi », dicatur « Ssm̃i Corporis Christi ac Sacratissimi Cordis Iesu ».

Ibidem, in Rubrica ante Lectionem brevem *Dominus autem dirigat*, loco verborum « a Feria VI post Octavam Sanctissimi Corporis Christi », dicatur « a Dominica IV post Pentecosten ».

In Psalterio Breviarii Romani, quoties in Rubricis legitur « in Dominica III et reliquis post Pentecosten », dicatur « in Dominica IV et reliquis post Pentecosten ».

Ibidem, quoties in Rubricis legitur « ac Sanctissimi Corporis Christi », dicatur « Sanctissimi Corporis Christi ac Sacratissimi Cordis Iesu ».

Rubrica ante Feriam II Maioris Hebdomadae ita emendetur: « Omnes Feriae huius Hebdomadae sunt maiores privilegiatae ».

Rubrica in Feria II infra Hebdomadam I post Octavam Pentecostes sic reformetur: « Responsoria... ponuntur cum suis Lectionibus in Feria III aut IV, si hae Lectiones in alterutra resumendae sunt iuxta Rubricas; secus omittantur».

In die Octava Sanctissimi Corporis Christi, expuncta veteri Rubrica, ponantur Lectiones sequentis Feriae VI cum Responsoriis de Octava. In fine addatur: « Vesperae de sequenti ».

In Feria VI post Octavam Corporis Christi ponatur novum Officium Sacratissimi Cordis Iesu cum tota Octava. Post diem Octavam addatur rubrica: « Ad Vesperas, nisi sequenti die persolvendum sit Officium de Festo novem Lectionum aut de qualibet Octava vel Vigilia, fit Commemoratio de Sancta Maria, et de ea dicitur Officium in Sabbato sequenti. Quod item servatur... » (ut antea legebatur sub feria VI post Octavam Corporis Christi). Rubrica posita ad Vesperas Sabbati post Dominicam II post Pentecosten, omittatur, et ponatur ad Vesperas Sabbati sequentis cum oratione *Da nobis*. Rubrica quae invenitur in Dominica III ponatur in Dominica IV.

In Rubrica posita sub Feria V Hebdomadae IV Octobris, loco verborum « sumuntur Lectiones Dominicae V et Feriae II et III eiusdem Hebdomadae » dicatur « sumuntur Lectiones Feriae II et III et IV Hebdomadae V Octobris ».

Sub Dominica V Octobris substituatur haec Rubrica: « In Dominica occurrente a die 25 ad diem 31 Octobris inclusive, recolitur Festum Domini Nostri Iesu Christi Regis, ut in Proprio Sanctorum notatur ».

Lectiones II Nocturni de eadem Dominica supprimantur. Lectiones autem I Nocturni de hac Dominica ponantur in Feria II, Lectiones Feriae II in Feria III, Lectiones Feriae III in Feria IV, suppressis veteribus Lectionibus Feriae IV.

Ante Lectiones Feriae II ponatur Rubrica: « Lectiones huic Feriae et duabus sequentibus Feriis assignatae, si suis diebus dici nequeant, ponuntur... » (ut antea legebatur sub Dominica V Octobris).

III. – IN MISSALI ROMANO

In novis Rubricis, Tit. V, *De Commemorationibus*, n. 1, ad calcem addatur: « De Festis autem Domini in quavis Dominica minore vel in Vigilia Epiphaniae occurrentibus fit Commemoratio etiam in Missis cantatis vel conventualibus Duplicium I classis, si facta fuerit in Officio ».

In eodem titulo V, n. 3, loco verborum « de Dominica quavis, de Feria maiori », dicatur « de Dominica quavis, etiam anticipata, et, ante Commemorationem Dominicae minoris vel Vigiliae Epiphaniae, de quolibet Festo Domini occurrente, de Feria maiori ».

In titulo VI, *De Orationibus*, n. 4, ad calcem, loco verborum « Festo Ssmae Trinitatis et Festo Ssmi Corporis Christi », dicatur « atque in Festis Ssmae Trinitatis, Ssmi Corporis Christi, Sacratissimi Cordis Iesu et Domini Nostri Iesu Christi Regis ».

In titulo VIII, *De Praefatione*, n. 1, loco verborum « item pro Dominica infra Octavam Corporis Christi » dicatur, « item pro Dominica infra Octavam tam Corporis Christi quam Cordis Iesu ».

Ibidem, loco verborum « si Commemoratio Octavae Corporis Christi sit omittenda, in Dominica II post Pentecosten », dicatur « si Commemoratio Octavae Corporis Christi vel Cordis Iesu sit omittenda, in Dominica II et III post Pentecosten ».

In titulo X, *De colore paramentorum*, n. 1, loco verborum « praeter Missam de Dominica infra Octavam Corporis Christi », dicatur « praeter Missam de Dominica infra Octavam tam Corporis Christi quam Cordis Iesu ».

Sub Feria IV Cinerum, in Rubrica posita ante Antiphonam *Immutemur habitu*, loco verborum « genibus flexis coram Altari », dicatur « ad Altare conversus ».

In Rubrica posita ante Praefationem de Sancta Cruce, n. 1, expungantur verba « de Sacratissimo Corde Iesu ».

Post Praefationem de Ascensione Domini ponatur Praefatio de Sacratissimo Corde Iesu.

In Rubrica posita ante Praefationem de Sanctissima Trinitate, loco verborum « exclusa pariter Missa Dominicae II post Pentecosten... de Nativitate Domini », dicatur « exclusa pariter Missa Dominicae II et III post Pentecosten, in qua, si omittenda non sit Commemoratio Octavae Sanctissimi Corporis Christi vel Sacratissimi Cordis Iesu, sumitur Praefatio de respectiva Octava ».

Ante Dominicam II post Pentecosten ponatur nova Missa Sacratissimi Cordis Iesu.

In Missa Dominicae infra Octavam Sacratissimi Cordis Iesu, tertiae post Pentecosten, post primam Orationem addatur: « Et fit Commemoratio Octavae Sacratissimi Cordis Iesu ». Post Secretam autem addatur: « Praefatio de Sacratissimo Corde Iesu, ratione Octavae; sed, si Commemoratio Octavae sit omittenda, dicitur Praefatio de Ssma Trinitate, iuxta Rubricas ».

In Missa de Festo Eucharistici Cordis Iesu, quae est in Appendice Missalis, post Secretam ponatur Rubrica: « Praefatio de Sacratissimo Corde Iesu ».

URBIS ET ORBIS

Aucto a Sanctissimo Domino Nostro Pio Papa XI ritu festo Sacratissimi Cordis Iesu, additaque Octava privilegiata tertii ordinis, necessario huic novae sollemnitati aptandae erant Rubricae Breviarii et Missalis Romani. Quare, re mature perpensa, auditoque specialis Commissionis voto, Sacra Rituum Congregatio vigore facultatum sibi specialiter ab eodem Sanctissimo Domino Nostro tributarum, suprascriptas variationes adprobavit, illasque in futuris editionibus Breviarii et Missalis Romani inserendas mandavit. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 1 Novembris 1931.

C. CARD. LAURENTI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

Citatio edictalis

ROMANA

NULLITATIS MATRIMONII (DEGLI ABBATI-FREZZA)

Cum ignoretur locus actualis commorationis Ernesti Frezza, in causa conventi, eumdem citamus ad comparendum, sive per se, sive per procuratorem legitime constitutum, in sede Tribunalis S. R. Rotae (Roma, via della Dataria, 94) die 5 Decembris 1931, hora 11, ad concordandum de dubio disputando, vel infrascripto subscribendum, et ad diem designandam, qua habebitur Turnus Rotalis pro causae definitione:

An constet de nullitate matrimonii in casu.

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque notitiam habentes de loco commorationis praedicti Ernesti Frezza, curare debent, ut de hac edictali citatione ipse moneatur. *

L. ✠ S. F. Parrillo, *Ponens.*

Ex Cancellaria Tribunalis S. R. Rotae, die 12 Octobris 1931.

Adv. T. Tani, *Notarius.*

* Etant inconnu le lieu de la demeure actuelle de Mr Ernest Frezza, défendeur en cette cause, Nous le citons à comparaître, par propre personne ou par un procureur légitimement constitué, au siège du Tribunal de la S. Rote Romaine (Roma, Via della Dataria, n. 94), le 5 Décembre 1931, à 11 heures, pour concorder ou souscrire le doute ci-dessous rapporté, et fixer le jour de la cause devant la Rote.

Conste-t-il de la nullité du mariage dans ce cas?

Les Ordinaires des lieux, les curés, les prêtres, les fidèles ayant connaissance du lieu de la résidence du dit Mr Ernest Frezza, devront, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

ACTA OFFICIORUM

SECRETARIA STATUS

EPISTOLA

AD R. P. WLODIMIRUM LEDÓCHOWSKI, PRAEPOSITUM GENERALEM SOCIETATIS IESU.

Revmo Padre. — Mi gode l'animo nel comunicare alla Paternità Vostra Revma, per incarico ed in nome del Santo Padre, i sentimenti del Suo cuore paterno verso la Compagnia di Gesù, fatta segno speciale di contraddizione nelle presenti circostanze, ond'è travagliata la nobilissima Nazione spagnuola.

Pur nell'afflizione che Gli cagionano i dolorosi avvenimenti e le molteplici ferite inflitte ai sacrosanti diritti della Chiesa, i quali, come l'Augusto Pontefice diceva nel Suo Messaggio,* sono i diritti di Dio e delle anime, Egli

---

* Il Santo Padre ha incaricato il Nunzio Apostolico di Madrid di fare al più presto conoscere agli Emi Signori Cardinali, Arcivescovi, Vescovi. Sacerdoti secolari e regolari e a tutti i fedeli figli della Chiesa di Spagna quanto appresso:

1. Che come Egli è stato con loro in questi ultimi tempi, così lo è più che mai in questi giorni, dividendo con loro i danni e le pene del presente, le minacce, i pericoli dell'avvenire.

2. Che con tutta l'energia voluta dal Suo ministero apostolico altamente protesta contro le molteplici offese inflitte ai sacrosanti diritti della Chiesa, che sono i diritti di Dio e delle anime.

3. Che avendo Egli con recente Lettera Enciclica invitato l'Episcopato ed i fedeli dell'Orbe cattolico a pregare per gli universali bisogni del momento, e proponendosi di associarsi alle comuni preghiere ed offrire a tale intenzione il Santo Sacrificio nella Basilica Vaticana, la Domenica di Cristo Re, invita pure tutti quanti ad unirsi fra loro e con Lui nella speciale intenzione che cessi la grande tribolazione che affligge la Chiesa ed il fedele popolo della diletta Nazione spagnuola. Il Santo Padre confida che con l'aiuto divino e mercè il concorso di tutte le buone energie e per le vie giuste e legittime non solo saranno riparati i danni già sofferti, ma sarà scongiurato quello che sarebbe di tutti il più grave, di vedere cioè oscurarsi e venir meno gli splendori della avita fede, unica salvezza dai pericoli che anche in Ispagna minacciano lo stesso civile consorzio.

sente di doversi rallegrare e congratulare con Vostra Paternità e con tutta la Compagnia, la quale sa formare figli così fedeli e devoti al Vicario di Gesù Cristo, da vederli designati e presi di mira (direbbesi anzi, con linguaggio moderno e in senso glorioso per i soldati di Cristo, « citati all'ordine del giorno ») in un'Assemblea legislativa, perchè professano al Papa, per voto speciale ed esplicito, quella obbedienza che tutti i cattolici, ed in modo anche più preciso i religiosi, Gli devono.

E tanto più si rallegra il Santo Padre, in quanto Gli consta che l'essere per così nobile causa designati a particolare persecuzione è stato preso con santa fierezza da tutti i figli della Compagnia; dei quali perciò si può ripetere che « se ne vanno contenti dal cospetto del Consiglio, per essere stati fatti degni di patire contumelia per il Nome di Gesù » e del suo Vicario in terra.

E ciò, non per sottoscrivere alla qualifica quasi di non legittima Autorità, attribuita al Padre Comune dei fedeli; anzi per protestare il contrario, trattandosi di un Potere spirituale e soprannaturale il più proprio per i cattolici di ogni Paese, ed estendendosi il divino mandato di Gesù Cristo alla sua Chiesa, in una con la potestà del suo Vicario, dappertutto ove si estende l'autorità di Cristo Re. Ed è questa considerazione ben più valevole di quella allegata da un celebre uomo di Stato, il Principe di Bismarck, la quale pure, umanamente parlando, ha il suo valore; e cioè, che non può essere riguardato come estraneo al Paese un Potere, cui obbediscono tanti milioni di cittadini del Paese stesso.

Il Santo Padre adunque fa voti ardenti all'Altissimo, perchè si degni muovere i cuori e illuminare le menti, affinchè gli stessi Legislatori ritornino su le loro deliberazioni, considerando quale immensa rovina sarebbe, non soltanto per la Religione, ma per la stessa coltura e civiltà nella Spagna, privarla dell'opera apostolica e civile dei suoi Religiosi, e di quell'Ordine in ispecie che è sua particolare gloria nazionale, la Compagnia di Gesù.

Profitto ben volentieri dell'incontro per raffermarmi con sensi di distinta e sincera stima

della P. V. Revma

Dal Vaticano, 29 Ottobre 1931.

affmo nel Signore
E. Card. Pacelli.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

Sabato, 7 Novembre, la Santità di Nostro Signore ha ricevuto in solenne Udienza S. E. il Sig. Dott. CARLO E. RESTREPO, Ambasciatore Straordinario e Plenipotenziario della Repubblica di Colombia, per la presentazione delle Lettere Credenziali.

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 27 Ottobre 1931, presso l'Emo e Revmo Signor Cardinale Alessandro Verde, Ponente della Causa di Beatificazione e Canonizzazione del Ven. Servo di Dio Vito Michele di Netta, Sacerdote professo della Congregazione del Santissimo Redentore, si è tenuta la Congregazione *Antipreparatoria*, nella quale dai Rmi Prelati Officiali e dai Consultori teologi della medesima si è discusso il dubbio sopra l'eroismo delle virtù esercitate dallo stesso Ven. Servo di Dio.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

12 Ottobre 1931. L'Emo Sig. Card. Bonaventura Cerretti, *Prefetto del Supremo Tribunale della Segnatura Apostolica.*

31 » » I Revmi P. Marco Della Pietra e P. Marcello Scartabelli, dei Frati Minori; P. Antonio Davoli, dei Minori Conventuali; P. Servo Goyeneche, dei Missionari Figli del Cuore Immacolato di Maria, *Consultori della Sacra Congregazione «pro Ecclesia Orientali».*

Con Brevi apostolici il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

5 Ottobre 1931. L'Emo Sig. Cardinale Francesco Marchetti Selvaggiani, *Protettore del Pontificio Collegio Polacco Urbano; Protettore della Congregazione della Resurrezione di N. S. Gesù Cristo; Protettore dell'Istituto delle Suore di S. Giovanni Battista.*

Assistente al Soglio Pontificio:

4 Settembre 1931. Monsig. Ernesto Filippi, Arcivescovo di Monreale.

Protonotario Apostolico ad instar participantium:

8 Ottobre 1931. Monsig. Giulio Szekely, della diocesi di Satu Mare.

Prelati Domestici di S. S.:

6 Ottobre 1931. Monsig. Lorenzo Hegarty, della diocesi di Derry.
25 » » Monsig. Lorenzo MacBride, della diocesi di Erie.
» » » Monsig. Francesco Bender, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giovanni Kearns, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Gregorio Araiza, dell'archidiocesi di Messico.
28 » » Monsig. Casimiro Bajerowicz, dell'archidiocesi di Gnesna e Posnania.

Con biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

24 Luglio 1930. Monsig. Alessio Toronsky, della diocesi di Eperjes.
16 Luglio 1931. Monsig. Giuseppe Anaya, dell'archidiocesi di Messico.
20 Agosto » Monsig. Giustino Boson, della diocesi di Aosta.
24 Settembre » Monsig. Giuseppe Lob, della diocesi di Aquisgrana.
» » » Monsig. Gregorio Schwamborn, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Francesco Komusiewicz, dell'archidiocesi di Leopoli degli Armeni.
1 Ottobre » Monsig. Leopoldo Bilko, della diocesi di Katowice.
» » » Monsig. Carlo Skupin, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Emanuele Grim, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Emilio Szramek, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Paolo Sigulla, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giovanni Evangelista Mocko, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Ludovico Fiala, dell'archidiocesi di Praga.
22 » » Monsig. Martino J. O'Connor, della diocesi di Scranton.

Camerieri Segreti di Spada e Cappa Soprannumerarii di S. S.:

27 Agosto 1931. Il sig. conte Stefano de Spee, della diocesi di Münster.
1 Ottobre » Il sig. principe Ludovico Czetwertynski, dell'archidiocesi di Vilna.

Camerieri d'onore in abito paonazzo di S. S.:

17 Settembre 1931. Monsig. Giovanni Bosio, della diocesi di Asti.
24 » » Monsig. Guglielmo Corsten, dell'archidiocesi di Colonia.
1 Ottobre » Monsig. Antonio Rohde, della medesima archidiocesi.

Camerieri d'onore di Spada e Cappa Soprannumerarii di S. S.:

23 Aprile 1931. Il sig. Oscar Meysztowicz, dell'archidiocesi di Vilna.
6 Agosto » Il sig. Amando Vejborny, dell'archidiocesi di Vienna.

Cappellani Segreti d'onore di S. S.:

3 Settembre 1931. Monsig. Domenico Bernardi, dell'archidiocesi di Bologna.
» » » Monsig. Filippo Gherardi, della medesima archidiocesi.

NECROLOGIO

5 Ottobre 1931. Monsig. Timoteo Casey, Arcivescovo di Vancouver.
6 » » Monsig. Vincenzo Alonso y Salgado, Vescovo di Cartagena.
11 » » Monsig. Francesco Gossmann, Vescovo tit. di Castoria.
28 » » Monsig. Antonio Malàn, Vescovo di Petrolina.
2 Novembre » Monsig. Bartolomeo Lagumina, Vescovo di Agrigento.
5 » » Monsig. Guido M. Conforti, Arcivescovo-Vescovo di Parma.

MONITUM.

Omnes - qui nostrum "Acta Apostolicae Sedis„ Commentarium officiale sunt pacti, quibus mense decembri 1931 nomina excidunt et debito subnotandi voluntas est - ut quam primum subscribant rogantur, ne iisdem ullam missio pro anno 1932 fasciculorum, volumen XXIV complectentium, moram patiatur.

In renovanda vero subnotatione ut alterum ex fasciculorum schedulis externis mittant, vel numeros designent nomini ipsi praepositos socii iterum rogantur.

Sono pregati i nostri abbonati, ai quali scade l'abbonamento col prossimo mese di dicembre 1931, e che vogliono rinnovarlo, di farlo al più presto possibile, affinchè non sia loro ritardata la spedizione dei fascicoli del 1932, anno XXIV, volume XXIV.

Nel rinnovare il loro abbonamento sono pure pregati di volerci inviare la fascetta con la quale ricevono il fascicolo, ovvero ricopiare i numeri che precedono il nome.

Nos abonnés, dont l'abonnement finit en décembre 1931, et qui désireraient le renouveler, sont priés de le faire au plus tôt, afin qu'il n'y ait pas de retard dans l'envoi des fascicules de 1932, XXIVe année, volume XXIVe.

Ils sont priés également de vouloir bien, en renouvelant leur abonnement, envoyer la bande sous laquelle ils reçoivent les fascicules, ou recopier les numéros qui précèdent leur nom.

Pro Italia, Lib. 30 — Extra Italiam, *L. it.* 50 —

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
SACRA CONGREGATIO DE RELIGIOSIS. **STATUTA A SORORIBUS EXTERNIS Monasteriorum Monialium cuiusque ordinis servanda. - 1931** . .	2 —	2,50	3 —
ENCHIRIDION BIBLICUM Documenta ecclesiastica Sacram Scripturam spectantia. Auctoritate Pontificiae Commissionis de re Biblica edita	10 —	11 —	13,50
Lineo anglico contectum cum titulo aureo	15,40	16,40	18,90
NB. - Seminariis et Religiosis Communitatibus, pro certo numero exemplarium, imminutio pretii conceditur.			
P. Fr. PHILIPPUS PAMBIANCO O. S. A. **MONITA SANCTI AUGUSTINI, Doctoris Ecclesiae, usui sacerdotum, clericorum ac christifidelium per singulos annis dies distributa. - 1931,** in-32°, pp. 184 linea rubra obductis	4 —	5 —	6 —
Legato in tela, titolo oro, taglio rosso	7 —	8 —	9 —
MISSIONES CATHOLICAE cura S. Congregationis de Propaganda Fide descriptae. STATISTICA	50 —	52,50	58 —
LA NOSTRA FEDE, di Mons. MASSIMO MASSIMI. Due voll. in-12°, terza ediz.	8 —	9,50	11 —
Vol. I. **Le basi del Domma Cattolico,** pp. 116.			
Vol. II. **La sintesi del Domma Cattolico,** pp. 174.			
PRAEPARATIO AD MISSAM - GRATIARUM ACTIO POST MISSAM. Due fogli, cm. 48×34; stampati in nero, carta buonissima	2 —	2,80	3,25
INDEX des livres prohibés	10 —	12 —	14,50
Legato in tela	15 —	17 —	19,50
INDICE de los libros prohibidos	10 —	12 —	14,50
Legato in tela	15 —	17 —	19,50
INDEX der verbotenen bücher	10 —	12 —	14,50
Legato in tela	15 —	17 —	19,50
INDEX of prohibited books	10 —	12 —	14,50
Legato in tela	15 —	17 —	19,50

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis **"Acta Apostolicae Sedis„** (*Libreria Vaticana - Città del Vaticano*).

ACTA APOSTOLICAE SEDIS
COMMENTARIUM OFFICIALE

PRETIUM ANNUAE SUBNOTATIONIS:

Pro Italia: Lib. 30 — Extra Italiam: L. 50 — Unius fascicoli: L. 3,50

		Roma L.	Italia L.	Estero L.
Iam edita volumina:				
Annorum 1909-1910 (1)	Pro quolibet volumine	40 —	43 —	52 —
» 1911-1928	» »	25 —	28 —	37 —
» 1929-1930	» »	40 —	43 —	52 —

(1) Volumen II (1910) separatim ab integra collectione venale non prostat.

GUIDA di insegnamento religioso per le scuole elementari, secondo i vari punti del Programma ministeriale, a cura della Commissione superiore ecclesiastica per la revisione dei testi di insegnamento religioso, 1931, pp. 32 . . . . . 0,50 0,70 —

RELAZIONE sull'insegnamento della Religione nelle Scuole Primarie. Foglio di cm. 50×35. Frontispizio; Prospetto-relazione; Norme per l'ispezione dell'insegnamento religioso nelle Scuole Primarie. – Copie 50 . . . . . 22 — 22 — —
Copie 100 . . . . . 40 — 40 — —

NORME PER L'INSEGNAMENTO RELIGIOSO negli Istituti di istruzione media in Italia, emanate dalla Sacra Congregazione del Concilio. – Un fascicolo in-8° di pp. 24 . . . . 1 — 1,40 1,60

Circolare ai Revmi Ordinari diocesani d'Italia. – Elenco delle Scuole e degli Istituti d'istruzione media. – Programma per l'insegnamento religioso nelle scuole medie di ogni ordine e grado. – Traccia di svolgimento dei vari programmi. – Elenco di libri per l'insegnamento religioso.

LIBER AD ADNOTANDAS MISSAS, sive celebratas, sive celebrandas. Redactus lingua latina, linteo nigro religatus (nova editio) . . . . . 9 — 10,50 12 —

ORDO DIVINI OFFICII recitandi sacrique peragendi pro Clero Saeculari Romano, pro Anno Domini 1932 . . . . . 3,50 4 — 4,50

ORDO DIVINI OFFICII recitandi, sacrique peragendi iuxta Kalendarium Universalis Ecclesiae pro Anno Domini 1932. Accedunt *Rubricae* in Missae celebratione servandae. In-16°, pp. 160 2,50 2,80 3,50

Officium et Missae in Nativitate Domini, *cum canto*, iuxta ordinem Breviarii et Missalis Romani. Editio typica Vaticana. – Vol. in-8°, pp. 112, charta optima . . . . . 5 — 6 — 7,50

FERRETTI Mons. LUIGI, Vescovo di Macerata e Tolentino. – **ECONOMIA ECCLESIASTICA. CRITERI AMMINISTRATIVI.** – Elegante volumetto in-16° di pp. XII-136 e tre moduli. Legato in tela . . . . . 5 — 5,60 6 —

VISTALLI Sac. FRANCESCO. – **BENEDETTO XV.** – Con prefazione di S. E. Revma il Sig. Card. ALFONSO M. MISTRANGELO, Arcivescovo di Firenze. – In-8°, pp. 532. Ritratto di Benedetto XV in fototipia e 72 illustrazioni nel testo, carta finissima . . . . . 25 — 27,50 34 —

Venunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis" (*Libreria Vaticana – Città del Vaticano*).